

Abstrakt

Tématem mé bakalářské je analýza česká reflexe arménské otázky v klíčových letech 1878 – 1925. V úvodní části se soustředí na obraz Arménů a Turků v českém veřejném prostoru obecně. Další kapitola se zabývá měnícím se obrazem násilí páchaného na Arménech v Osmanské říši v deníku *Národní politika*. V závěrečné části se věnuji dílu českého cestovatele a humanisty Karla Hansy.

Zkoumání *Národní politiky* se zaměřuje přístup periodika k masovému násilí a humanitárním problémům, který je zkoumán za pomoci textové, kvantitativní a obsahové analýzy. Kapitola 4 o Karlu Hansovi je zpracována spíše narativní formou, analýza jeho příběhu je antropologická a rovněž obsahová. Pozornost je v obou případech soustředěna na fenomén lhostejnosti nebo naopak aktivní pomoci v době genocidy či humanitární krize s přihlédnutím ke studii amerického psychologa Paula Slovic a s podtitulem *Psychická otupělost a genocida*.

Z výzkumu *Národní politiky* vyplynulo, že česká veřejnost byla značně pasivní a zahraniční zpravodajství bylo nepůvodní a ve vleku světových agentur. Česká kolektivní paměť byla navíc poznamenána zamlčováním a popíráním arménské genocidy v době první světové války rakousko-uherskými autoritami. Naproti tomu Karel Hansa prokázal neobyčejné osobní odhodlání ve své práci pro arménské sirotky jak přímo v Sýrii s pracovníky humanitární organizace American Near East Relief, tak i po svém návratu do Československa.